

Claire-Marie: al servei dels refugiats

Sensibles a la invitació del Papa Francesc de no tancar els ulls al patiment humà, la jove francesa Claire-Marie i les seves amigues del club Fontneuve han decidit ajudar els refugiats. Testimoni de la Claire-Marie

05/04/2016

“Amb la globalització del fenomen migratori és necessari respondre amb la globalització de la caritat”. Aquestes paraules del Papa Francesc, pronunciades el 3 de setembre de

2014, no m'han deixat indiferent. Com a alumne de batxillerat a una escola parisina, he decidit juntament amb les meves amigues ocupar-me dels refugiats en la meva escola i en el Club Fontneuve. Va ser l'ocasió de movilitzar-me per a totes aquestes persones que deixen el seu país, les seves arrels amb l'esperança de trobar una mica de pau i de suport entre nosaltres.

Així, des de principis d'any, en el marc de les activitats solidàries proposades a l'escola, cada setmana vaig amb la Philippine i l'Héloïse a una escola que acull a aquells que demanen asil amb el propòsit de passar una hora i mitja amb un refugiat que estudia francès. És l'ocasió per a ells de practicar tot allò que han après en els seus cursos de francès! Cada trobada és única! Cada persona és un món que s'obre a nosaltres: Venen d'Afganistan, Iraq o de Síria majoritàriament i arriben a

Europa després de periples que duren anys, a peu, en vaixell o en cotxe. Ells deixen països en guerra, dictadores, conflictes polítics o ideològics, i fugen de la seva religió... i tots fugen de la violència que regna en el seu país.

Sovint senten vergonya d'arribar amb una gran misèria davant la nostra benivolència... però el goig i l'alegria que tenen de trobar una persona alegre els retorna l'esperança! Cal dir que molt sovint les persones no gosen apropar-se a ells, tenen por, i per això els únics rostres que veuen són els d'un assistent social desbordat, un advocat o policia darrere el seu escriptori. Tots aquests "rostres" són realment molt acurats! No obstant això el seu treball es ocupar-se dels refugiats. El do gratuït d'una persona que els dedica el seu temps, sense ser remunerada per fer-ho, els

impressiona i els dóna una mica de pau!

Un dia en Kader em va explicar que ell va haver de marxar del seu país perquè el seu germà era militar i a la seva família volien educar-los i que fessin estudis superiors. Al seu país això són motius que mereixen la mort: “Els talibans no volen que la gent vagi a l’escola, perquè a l’escola s’aprèn el que està bé o malament; i ells només volen que els seguim!”.

A més a més per a l'inici l'Any de la misericòrdia al club també hem fet una nit d'adoració i pregària per aquestes comunitats cristianes perseguides per la seva fe en Jesucrist. Hem passat totes les hores, fent torns, davant el Santíssim Sagrament exposat. Una experiència que sempre demana un petit esforç, sobretot quan s'han escollit les hores de plena nit, quan costa més no

adormir-se, però que ens ha fet felices.

Altres accions han estat realitzades per les estudiants del club que han fet targetes de felicitació per als cristians d'Orient. Han buscat la traducció del francès: «Joyeux Noël» en àrab: ميلاد مجيد (miilaad majiid).

Fer l'esforç de parlar la seva llengua és un petit detall però ho agraeixen; després van enviar les targetes mitjançant una persona que viatjava a l'Iraq per aquell temps.

Totes aquestes accions han sigut una experiència molt enriquidora per a mi i les meves amigues, i ens ha fet un gran bé anar a les “periferies”, aprendre a donar el nostre temps al servei dels altres i concretament dels refugiats."

Claire-Marie a opusdei.fr

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/claire-
marie-al-servei-dels-refugiats/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/claire-marie-al-servei-dels-refugiats/)
(07/08/2025)